Należność pocztowa opłacona ryczałtem.

Rok IX. Warszawa, 15 czerwca 1928 r. Nr. 12 (122).

MASZYNISTA

ORGAN ZAWODOWEGO ZWIĄZKU MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH

PISMO ZAWODOWE
POŚWIĘCONE
SPRAWOM MASZYNISTÓW
i KOLEJNICTWU

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca
Cena numeru 25 gr. Członkowie związku otrzymują pismo bezpłatnie.
Rękopisów redakcja nie zwraca
Anonimów nie uwzględnia się.
Ceny ogłoszeń wedle umowy

REDAKCJA
i ADMINISTRACJA:
Warszawa, Chmielna 9 m. 9
Telefon Nr. 195-28.
Konto czekowe P.K.O. Nr. 8585.

Własne sprawy we własne bierzmy ręce!

IX WALNY ZJAZD DELEGATÓW

W wykonaniu postanowień § 76 statutu Związku tudzież zgodnie z uchwałą Zarządu Głównego z dnia 16 czerwca b. r. Prezydjum podaje do wiadomości, iż IX-ty Walny Zjazd Delegatów odbędzie się w roku bieżącym w dniach

29, 30 i 31 lipca w Warszawie.

Bliższe szczegóły podane będą w następnym numerze „Maszynisty".

Audjencja u p. Ministra Komunikacji

Dnia 8 czerwca 1928 r. p. Minister Komunikacji inż. P. Romocki w towarzystwie p. Dyr. Dep. Adm. Dra A. Gałeckiego przyjął delegację naszego związku w osobach kol. kol. Borkowskiego i Komorowskiego i w dłuższej rozmowie udzielił odpowiedzi na zgłoszone pytania, dotyczące aktualnych postulatów związkowych.

W sprawie reorganizacji kolejnictwa i projektów przepisów normujących stosunki służbowe pracowników kolejowych p. Minister oświadczył, że sprawy te rozważane są nadal w łonie rządu, jednakże w chwili obecnej nie mają charakteru najżywszej aktualności. Ponieważ Rząd nie ma już obecnie prawa dekretowania ustaw, przeto po ukończeniu prac rządowych projekty będą przedstawione ciałom parlamentarnym. P. Minister nie umie określić terminu, w którym to nastąpi. W chwili obecnej niektóre projekty, opracowane swego czasu przez M. K., a dotyczące praw i obowiązków służbowych, postępowania dyscypl. i przepisów emerytalnych znajdują się w Prezydjum Rady Ministrów, gdzie są rozważane łącznie z analogicznemi projektami dla innych kategoryj pracowników państwowych. W szczególności w sprawie **ustawy uposażeniowej** p. Minister oświadczył iż posiadał gotowe projekty przepisów uposażeniowych i gotów był wprowadzić te przepisy (łącznie z resztą projektów) od dnia 1-go stycznia, względnie 1-go kwietnia 1928 r. Jednakże rząd, jako całość, stanął w tym względzie na innem stanowisku tak, że mimo dobrej woli M. K. obecnie niema mowy zdecydowania sprawy uposażeniowej dla kolejarzy inaczej, jak równocześnie z uregulowaniem kwestji uposażenia pracowników państwowych w ogólności, co zależne jest od ogólnej sytuacji gospodarczej, skarbowej i politycznej. Ze względu na łączność jaka zachodzi między uposażeniem kolejarzy i innych pracowników państw. w obecnym budżecie może być mowa conajwyżej o 15 proc. dodatku i to nie w formie kategorycznej, lecz w formie upoważnienia dla Rządu. W razie gdy znajdą się środki na owe 15 proc. dodatku dla innych pracowników państwowych p. Minister nie obawia się trudności co do pokrycia potrzebnych na ten cel wydatków z normalnych wpływów budżetowych kolei.

W sprawie godzinowo - kilometrowego, delegacja wskazała na łączność jaka zachodzić powinna pomiędzy wysokością stawek godzinowego i kilometrowego, a kosztami utrzymania. Łączność ta znajdowała najpełniejszy wyraz wówczas, gdy do obliczania stawek tych dodatków stosowana była mnożna uposażeniowa. Od lipca roku 1926 łączność ta została zerwana, a dodatki godzinowo-kilometrowe, aczkolwiek wypłacane na pokrycie zwiększonych wydatków poniesionych w drodze na parowozie, nie podążają za wzrostem drożyzny. 10 proc. dodatek przyznany do poborów zasadniczych od listopada 1926 r. zastosowany został do tych dodatków o cały rok później, bo dopiero od 10 listopa-

da 1927 r. Delegacja powołała się na ujawniony obecnie dalszy wzrost drożyzny, tudzież na przyznany pracownikom państwowym z tego powodu 15-to procentowy dodatek, prosząc p. Ministra o zastosowanie powstałej stąd procentowej zwyżki uposażeń także do dodatku godzinowego i kilometrowego. P. Minister zaznaczył iż dodatki godzinowy i kilometrowy formalnie od zwyżki uposażeń zasadniczych uzależnione nie są, a ponadto, iż pobory pracowników państwowych nie zostały dotąd podwyższone. Sumy wypłacone w roku bieżącym noszą charakter jednorazowych zasiłków, nie zaś procentowej podwyżki uposażenia stałego. Z tych samych względów, na które powoływał się mówiąc o uposażeniu zasadniczem, uważa kwestję dalszej podwyżki stawek tych dodatków na razie za nieaktualną.

Awanse. Delegacja zwróciła uwagę na zmniejszenie liczby etatów VIII grupy uposażenia w preliminarzu budżetowym na rok 1928/29 podkreślając, iż ten stan rzeczy budzi wśród maszynistów bardzo poważne zaniepokojenie. Istnieją Dyrekcje, w których od kilku lat nie było ani jednego awansu, zwłaszcza do VIII-mej grupy. Dyrekcje nie obsadzają pełnej liczby preliminowanych w budżecie etatów. Ilość nieobsadzonych stanowisk dochodzi do 20 proc. Wobec znikomej liczby etatów i zwiększenia pracy przy pociągach dalsze pomniejszanie tej liczby uniemożliwia awanse i szkodzi wybitnie interesowi kolei, skoro pracownicy, osiwiali w służbie, bez swej winy nie mogą doczekać się zasłużonego awansu i tracą przez to ochotę do pracy. Podobna sytuacja ma miejsce także i w niższych grupach uposażeniowych, zwłaszcza zaś w grupie najniższej (XI-ej), co powoduje, iż egzaminowani pomocnicy całemi latami oczekują napróżno na etaty. P. Minister oświadczył, iż istotnie w okresach poprzednich Dyrekcje nie obsadzały wszystkich stanowisk preliminowanych w budżecie, że działo się to jednak po pierwsze ze względu na ogólną politykę etatową M. K., po drugie ze względu na pewien przerost ilości etatów w najwyższej grupie na rozdział IVb. co stoi w związku z dokonanemi swego czasu masowemi awansami na te stanowiska. W chwili obecnej p. Minister wydał już zarządzenia, żeby dotychczasowe bolączki w tym względzie usunąć. P. Minister jest przekonany, że wydane zarządzenia spowodują poważne wakanse w etatach tak, że już od 1.VII b. r. należy spodziewać się większej ilości awansów — sądzi zatem, iż postulat ten zostanie w najbliższych tygodniach spełniony ku zadowoleniu zainteresowanych.

Umundurowanie. Delegacja powołała się na wieloletnie bezskuteczne zabiegi Związku o przyznanie drużynom parowozowym pełnego umundurowania w szczególności bluzy, spodni i płaszcza mundurowego. Żądanie to uzasadnione jest tak tradycją z b. państw zaborczych, jak też i względami celowości i praktyczności, co Związek wielokrotnie wykazywał. W poprzednim budżecie preliminowano na ten cel 1.060.000 zł., co według posiadanych przez Związek informacyj i dokonanych obliczeń, wystarczało zupełnie na obdzielenie drużyn parowozowych i dyspozytorów parowozowni pełnem umundurowaniem zwłaszcza, iż pracownicy pokrywają ¼ część kosztów, a wydatki rozkładają się na kilka lat. Mimo to M. K. zasłania się ciągle brakiem kredytów. Delegacja przypuszcza na podstawie obliczeń, dokonanych w Związku, iż z preliminowanej w roku ubiegłym sumy nie mogło być wydatkowane więcej jak około 200 tysięcy. Obecnie M. K. mimo zwiększenia liczby etatów preliminuje sumę mniejszą — delegacja sądzi jednak, że i ta mniejsza suma wystarczy przy dobrej woli na spełnienie tego drobnego postulatu. Pan Minister zainteresował się wywodami delegacji, popartemi materjałem cyfrowym i polecił przedłożyć sobie szczegółowe obliczenia, obiecując w czasie najbliższym udzielić w tej sprawie wyczerpującej odpowiedzi. Zasadniczo p. Minister nie jest przeciwny przyznaniu umundurowania dla drużyn parowozowych, uzależnia to jednak od możliwości budżetowych.

Kontraktowi i zdegradowani. Delegacja zawiadamia p. Ministra, iż mimo udzielonej przed dwoma laty obietnicy ze strony M. K. — dotąd istnieje spora liczba maszynistów kontraktowych zwłaszcza w Dyrekcjach Wilno i Radom. Ponieważ w grę wchodzą pracownicy starsi wiekiem, przeto oczekując na etat, niejednokrotnie dochodzą do 50-ciu lat życia i etatu uzyskać już nie mogą. Delegacja prosi o wydanie śpiesznych zarządzeń i o wykonanie udzielonej swego czasu obietnicy. P. Minister polecił zbadać tę sprawę natychmiast, tak, aby od 1 lipca b. r. kontraktowi mogli uzyskać etaty. Odnośnie do przywracania dawnych grup pracownikom zdegradowanym p. Minister oświadczył, iż M. K. dotychczasowego swego stanowiska zmienić nie może. Po upływie roku od chwili degradacji otwartą jest dla zdegradowanego możność powrotu do dawnej grupy nie inaczej jednak, jak w drodze normalnego awansowania i za zgodą przełożonej władzy. M. K. musi uzależnić awans zdegradowanego od uznania Dyrekcji i żadnych wiążących, czy krępujących poleceń Dyrekcjom nie wyda.

Djety dla przeniesionych. Delegacja prosiła, ażeby p. Minister polecił zbadać sprawę powtarzających się obecnie coraz częściej przeniesień do innych miejsc służbowych. Wskutek znoszenia czy też zmniejszania poszczególnych parowozowni, szereg pracowników otrzymuje translokacje do innych miejscowości, gdzie jednak nie może dostać mieszkania. Długie miesiące, a często i lata pracownik prowadzi dwa domy i niszczy swoje życie rodzinne, nie otrzymując nadto żadnej rekompensaty za zwiększone w ten sposób niepomiernie wydatki. Delegacja prosi o przyznanie w takich wypadkach djet delegacyjnych. P. Minister zapewnił, iż rozumie ciężkie położenie takich pracowników i wie, że zaradzić temu może tylko intensywne budownictwo mieszkaniowe, ku czemu dotąd nie było należytych możliwości ze względu na brak funduszów. W sprawie istniejących już obecnie stosunków w tym względzie p. Minister polecił przedłożyć sobie szczegółowy i wyczerpujący memorjał.

Ujednostajnienie sygnalizacji. Pan Minister uznaje konieczność jaknajśpieszniejszego ujednostajnienia sygnalizacji. Jest to jednak rzecz bardzo kosztowna i w jednym roku przeprowadzona być nie może. W sprawie przepisów sygnalizacyjnych, jak również w sprawie pouczeń i egzaminów, p. Minister skierował delegację do Dyr. Dep. p. inż. Francka.

Poza sprawami ogólnemi, delegacja poruszyła ponadto sprawy osobiste kol. **Makowskiego** (DKP. Radom) i **Brożka** (DKP. Wilno). P. Minister załatwił sprawę kol. Makowskiego w myśl prośby delegacji, polecając przeprowadzić ponowne zbadanie sprawy dyscypl., zaś sprawę kol. Brożka przyjął do bliższego rozpatrzenia.

*

Uwagi co do treści oświadczeń p. Ministra zastrzegamy sobie do następnego numeru „Maszynisty".

Budżet Min. Komunikacji na r. 1928-9

(Ciąg dalszy).

W pierwszej części naszego artykułu o budżecie M. K. na rok 1928/9 („Maszynista" Nr. 11 str. 87 — 89), zatrzymaliśmy się na dwóch bardzo ciekawych pozycjach w dziale dochodów, a mianowicie na 100 miljonach wstawionych jako nadwyżka dochodów z poprzednich okresów budżetowych i na 68 miljonach, które koleje wypożyczyły na inwestycje z t. zw. pożyczki stabilizacyjnej.

Okazuje się zatem, że koleje nasze w poprzednich okresach budżetowych dawały tak pokaźne zyski, iż nietylko wykonały wszystkie swoje zamierzenia inwestycyjne, nietylko zapłaciły Skarbowi Państwa to, co Skarb według poprzedniego budżetu miał prawo żądać, lecz nadto dały nadwyżki tak duże, iż sto miljonów tych nadwyżek przenoszą do następnego budżetu i przeznaczają je na in-

westycje, a więc na pomnożenie majątku państwowego. Krążą pogłoski, których z powodu braku urzędowych danych sprawdzić nie sposób, iż nadwyżka budżetowa z poprzedniego okresu jest nawet grubo większa jak 100 miljonów, że dosięga 180 — 190 miljonów i że owa niewykazana w budżecie reszta poszła jako dodatkowa wpłata do Skarbu Państwa, umożliwiając poważne przekroczenie kredytów budżetowych w innych resortach (np. wojsko, które w poprzednim okresie wydało o 214 miljonów więcej, niż budżet zezwalał). Choćby nawet pogłoski te okazały się błędnemi i choćby koleje nie uzyskały większej nadwyżki jak owe 100 miljonów — mamy do czynienia z objawem bardzo wielkiej wagi.

Wysnuć stąd można dwa wnioski: pierwszy, iż M. K. budżetuje fałszywie. „Pomyłka" choćby tylko o 100 miljonów jest kompromitująca dla Ministerstwa. W porządnym budżecie różnica między preliminarzem a rzeczywistością nie powinna być tak duża. Ministerstwo powinno umieć obliczyć swoje przypuszczalne wydatki i dochody. Zalecaną i pochwały godną jest ostrożność w preliminowaniu dochodów, będąca gwarancją realności budżetu — ale „ostrożność" aż tak daleko sięgająca prowadzi do dezorganizacji aparatu państwowego, sprawia, iż p. Minister sam nie wie, co zrobić z dochodami, stwarza pokusę do gospodarowania poza budżetem, a przez to odbiera budżetowi wszelką wartość. Budżet jest po to, aby obywatele sami decydowali na jakie cele winny być obracane dochody państwowe i z jakich źródeł dochody te płynąć mają. Jeśli się okazuje, że Rząd dzięki fałszywemu preliminarzowi uzyskuje setki miljonów więcej i jeżeli owe setki miljonów wydaje, bo nie wydawać nie może bez szkody dla życia gospodarczego — wówczas mimo całej uciechy z pomyślnego stanu Skarbu Państwa jest czas i miejsce na zdecydowany i stanowczy protest przeciwko takiej polityce, zagrażającej ludowładztwu i demokracji, a torującej drogę samowładztwu i dyktaturze rządu, gospodarującego według własnej woli, bez aprobaty parlamentu.

Drugi wniosek to ten, iż koleje nasze są przedsiębiorstwem pracującem wyjątkowo sprawnie i w wysokim stopniu dochodowem. Jeśli zważymy, że koleje te (jak to udowodniliśmy w poprzedniej części artykułu) ponoszą na rzecz gospodarstwa społecznego olbrzymie straty, sięgające setek miljonów złotych, jeśli z normalnych wpływów eksploatacyjnych wydały w poprzednim roku kilkadziesiąt miljonów na inwestycje, jeśli przypomnimy sobie, iż w pozycjach figurujących w dziale rozchodów zwyczajnych ukryły dalszych kilkadziesiąt miljonów na inwestycje, jeśli wpłaciły do Skarbu Państwa trzydzieści kilka miljonów, a ponadto jeszcze mają 100 miljonów nadwyżki — wówczas nie licząc nawet tego co koleje miały i oddały Skarbowi ponad owe 100 miljonów — możemy być istotnie dumni z warsztatu naszej pracy. W tych warunkach Polskie Koleje Państwowe stają się fenomenem niezwykłym i będą zapewne za przykład podawane przez ekonomistów na całym świecie. Jest bowiem rzeczą niezwykłą, aby przedsiębiorstwo państwowe, nie obliczone na zysk, ale prowadzone z myślą o potrzebach społecznych i użyteczności publicznej, przewożąc za deficytowe taryfy węgiel, wożące za pół darmo wojsko i urzędników, wyzyskiwane w sposób ordynarny przez rozmaite „Ruchy" „Orbisy" i Stocznie gdańskie czy inne „warsztaty prywatne" dawało takie olbrzymie zyski, tak się opłacało.

Duma i radość nasza z tych niezwykle korzystnych rezultatów naszej pracy byłaby wielką i niezmąconą niczem, gdyby nie przeświadczenie, że rezultat ten jest wynikiem nie tylko naszej pracy, ale i naszego upośledzenia, naszej krzywdy. Nie byłoby tych zawrotnych sum czystego zysku, gdyby koleje płaciły swoich pracowników tak, jak na to zasługują, gdyby uposażenie kolejarzy było sprawiedliwe, ludzkie i wystarczało na coś więcej, nietylko na podtrzymanie najmarniejszej egzystencji. Z roku na rok wzrasta wydajność pracy kolejarzy, z roku na rok wymaga się od nich coraz to więcej wysiłków i natężenia. Ale pobory nie mogą nadążyć za wzrostem drożyzny, utrzymują się dla olbrzymiej większości kolejarzy poniżej tego, co określane jest mianem „minimum egzystencji". Ten przykry stan rzeczy, ta niewątpliwa nędza, w której żyją kolejarze, były smutną koniecznością wtedy, gdy koleje same (rzecz inna, że z winy swych ówczesnych kierowników) borykały się z trudnościami, wykazywały deficyty. Wówczas to Minister Kolei przemawiał kolejarzom do ich patrjotycznego sumienia, wzywał ich do cierpliwości i zapowiedział, że „pierwszy grosz oszczędności pójdzie na poprawę bytu pracowników". Nie wiemy, coby miał do powiedzenia obecny p. Minister ,gdyby wogóle chciał cośkolwiek szczerze odpowiadać. Bo oto koleje dławią się w miljonach nadwyżek, nie mogąc ich wydać w ciągu okresu budżetowego, a na zasadniczą. tak niezbędną i tylekroć zapowiadaną regulację poborów ten budżet na rok 1928/29, w którym figuruje 100 miljonów nadwyżki—nie przewidział ani grosza, dosłownie **ani jednego grosza.**

Sprawiedliwość każe wyznać, iż niema w tem winy p. Ministra Romockiego. Wiemy, że chciał uregulować pobory kolejarzy, że chciał przeznaczyć na ten cel część istniejących nadwyżek — musiał jednak ustąpić przed „wyższą racją stanu", która rządowi nie pozwoliła na uregulowanie płac kolejarzy bez równoczesnego podwyższenia poborów innych pracowników państwowych. Niewątpliwie słuszne są słowa p. Ministra, który tłumaczył w Sejmie, że istnieje łączność życiowa między uposażeniem kolejarzy i płacami innych pracowników państwowych — ale naszą rzeczą jest wskazać, że istnieje również łączność życiowa między uposażeniem kolejarzy, a dochodowością kolei i to w tym sensie, że głodny pracownik nie długo będzie pracował w tem tempie i z tą wydajnością jak pracuje dzisiaj. Krzywda społeczna, wyrządzona kolejarzom, lekceważenie ich żądań i potrzeb, odsuwanie w nieskończoność poprawy bytu w chwili gdy setki miljonów darowuje się „sferom gospodarczym", a inne setki wydaje się na luksusowe i bardzo, jak się zdaje, nierealne inwestycje — może mieć wkrótce skutki bardzo niepożądane.

Druga pozycja w budżecie dochodów nadzwyczajnych, owe 68.000.000 pożyczki inwestycyjnej z funduszu gospodarczego pożyczki stabilizacyjnej zasługuje również na bliższe omówienie.

Przed kilkoma miesiącami p. Minister Romocki w długim, pięknym i bardzo rzeczowo umotywowanym artykule, zamieszczonym w rządowym tygodniku „Przemysł i Handel" dowodził przekonywująco, że mu pożyczki nie potrzeba. I miał rację. Aż nagle — zaciąga 68 miljonów pożyczki i to na 10 prc. w stosunku rocznym. Dlaczego zaciąga , skoro nie potrzebuje? Oczywiście w grę wchodzą t. zw. „racje wyższe". Rząd zaciągnął pożyczkę stabilizacyjną i część (bardzo małą zresztą) tej pożyczki przeznaczył na kredyty dla rolnictwa i dla przedsiębiorstw państwowych. Minęło pół roku i nikt tej pożyczki nie chciał, a jednak trzeba ją było jakoś użyć . Nie mógł pożyczki tej wziąć rząd na cele budżetowe, bo na to nie pozwalała umowa z wierzycielami. Wpakowano ją zatem p. Min. Romockiemu, a p. Minister oddał ją zpowrotem rządowi z nadwyżką i opłaciwszy procenty. Skąd ten wniosek? Wystarczy przyjrzeć się ogólnemu zestawieniu budżetu M. K. Koleje biorą z pożyczki rządowej 68 miljonów, płacą 6 miljonów 800 tysięcy procentu i... oddają do Skarbu Państwa 73.716.000 tysięcy złotych.

Jest to jeden jeszcze dowód tego, iż Rząd przeznacza kolejom rolę, której spełniać nie powiny. One z swoich dochodów popierają przemysł i handel i górnictwo, one płacą premje eksportowe i reperują budżet handlowy, one wysługują się wojsku i innym resortom, one opłacają rozwój lotnictwa i budują drogi dla kuracjuszów na Helu, one wreszcie płacą procenty od pożyczek, których nie potrzebują i nie widzą na oczy... Dowiedliśmy wyżej, że dzieje się to z dotkliwym uszczerbkiem dla naszych interesów i winno ustać jaknajprędzej.

c. d. n.

ŻYCIE ZWIĄZKOWE

POSIEDZENIE ZARZĄDU GŁÓWNEGO.

Dnia 15-go i 16-go czerwca r. b. odbyło się plenarne posiedzenie Zarządu Głównego, w którem wzięli udział: a) Członkowie Prezydjum: **Borkowski Piotr, Komorowski Jan, Siadak Wacław, Spyt Stanisław, Sommerfeldt Henryk,** b) członkowie Zarządu Głównego: **Lisiewicz Józef** — Warszawa, **Żeber Władysław** — Kielce, **Schabowski Franciszek**—Wilno, **Szymonek Edmund** — Kraków, **Kuczkowski Karol** — Lwów, **Korzeniowski Michał** — Stanisławów, **Klewenhagen Maksymiljan** — Poznań, **Sobczak Stanisław** — Katowice, **Hernet Antoni** — Bydgoszcz, c) oraz członkowie Głównej Komisji Rewizyjnej: **Wierzbicki Władysław** — Kościerzyna, **Kozarzewski Bolesław** — Białystok i **Majlich Julian** — Jarosław.

Porządek obrad obejmował następujące sprawy:

I. Odczytanie protokółu z ostatniego posiedzenia Zarządu Głównego.

II. Sprawozdanie Prezydjum za czas od 15.III. do 15.V. r. b. w sprawach:

1) postulatowych,
2) organizacyjnych,
3) kasowych.

III. Ustalenie daty zwołania Walnego Zjazdu Delegatów.

IV. Ustalenie porządku obrad IX-go Walnego Zjazdu.

V. Ustalenie czasu trawania Walnego Zjazdu.

VI. Sprawozdanie Głównej Komisji Rewizyjnej.

VII. Wnioski Prezesów Okręgowych.

VIII. Sprawy przekazane przez Prezydjum do decyzji Zarządu Głównego.

Po odczytaniu i przyjęciu protokółu z poprzedniego plenarnego zebrania Zarządu do następnego punktu porządku obrad zabrał głos Prezes Związku kol. **Borkowski** i zdał imieniem Prezydjum sprawozdanie z działalności Prezydjum w sprawach postulatowych. Kol. Borkowski omówił szczegółowo stan najważniejszych spraw o których załatwienie Związek zabiegał, zapoznał zebranych z obecnem stadjum prac dotyczących uregulowania całokształtu stosunków służbowych pracowników kolejowych oraz omówił zabiegi Związku i Centralnej Komisji Porozumiewawczej o uzyskanie 25-procentowej zwyżki uposażeń w budżecie na rok 1928/9. Kol. Borkowski zapoznał zebranych ze stanowiskiem Rządu i poszczególnych stronnictw sejmowych, charakteryzując sytuację w tej sprawie jako beznadziejną i groźną dla interesów pracowniczych. Z kolei zreferował przebieg i istotę prac Związku nad preliminarzem budżetowym M. K. i zapoznał zebranych z wnioskami zgłoszonemi przez Prezydjum w sprawach budżetowych, tudzież ze sposobami, przy pomocy których Prezydjum zabiegało o zrealizowanie tych wniosków.

Szczegółowy referat o budżecie M. K. na rok 1928/9 na tle ogólnej sytuacji gospodarczej i politycznej wygłosił Dr. **Żuniak**, podając członkom Zarządu zebrany specjalnie i opracowany do użytku organizacyjnego materjał cyfrowy.

Nad referatem kol. Prezesa Borkowskiego wywiązała się dyskusja, w której brali udział wszyscy członkowie Zarządu. W rezultacie dyskusji uchwalono jednogłośnie rezolucję treści następującej:

„Zarząd Główny Z. Z. M. na posiedzeniu plenarnem dnia 15 czerwca 1928 r. po wysłuchaniu sprawozdania Prezydjum z działalności w sprawie poprawy warunków bytu tudzież stosunków służbowych maszynistów, pomocników maszyn. i dyspozytorów przyjmuje sprawozdanie to jednogłośnie do wiadomości oraz stwierdza, iż:

1) obecne płace pracowników państwowych, niedostateczne już w samem założeniu, t. j. w ustawie z dnia 9.X.1923 zdewaluowały się na skutek postępującej stale drożyzny i równoczesnego zahamowania automatycznego ich wzrostu do tego stopnia, iż pogrążyły pracowników w nędzę i niedostatek. Obecne płace nawet łącznie z przyznawanemi co pewien czas nadzwyczajnemi dodatkami, nie wystarczają na pokrycie najprymitywniejszych potrzeb życiowych. W tych warunkach zachodzi paląca potrzeba natychmiastowego podwyższenia poborów pracowniczych przynajmniej o 25 proc. ich dotychczasowej wysokości;

2) wina obecnego stanu rzeczy spada w pierwszej mierze na rząd obecny, który przez usta p. Wicepremjera prof. D-ra K. Bartla wielokrotnie obiecywał pracownikom regulację poborów w różnych terminach — obietnic tych jednak nie dotrzymał, podkopując w tem sposób zaufanie mas pracowniczych do rządu;

3) ustawiczne odwlekanie wprowadzenia w życie jednolitych przepisów normujących stosunki służbowe pracowników kolejowych przyczynia się do pogłębienia chaosu w administracji kolejowej i krzywdzi w sposób dotkliwy tych pracowników. Zarząd Główny domaga się zatem natychmiastowego wniesienia do Sejmu gotowych już projektów z uwzględnieniem poprawek, zgłoszonych przez Związki Z. Z. M. i Z. Z. K.

4) Zarząd Główny zakłada imieniem Związku stanowczy protest przeciwko uzależnianiu poprawy bytu pracowników państwowych od uchwalenia nowych podatków i stoi na stanowisku, że wydatki na sprawiedliwe i wystarczające płace prac. państw. powinny być pokrywane z normalnych wpływów budżetowych, uznane za konieczność państwową i uwzględniane przed wszystkiemi innemi potrzebami państwowemi.

5) niezależnie od powyższego, Zarząd Główny stwierdza, iż postulaty Związku dotyczące wyłącznie maszynistów, pomocników masz i dyspozytorów, jak np. podwyższenie stawek godzinowego i kilometrowego, umundurowanie, awanse i t. d., nie są w dostatecznej mierze w myśl słusznych żądań pracowników realizowane, mimo, iż nie nastręczają zasadniczych trudności budżetowych.

W tej nadwyraz ciężkiej sytuacji, która wymaga wytężenia wszelkich sił zorganizowanych pracowników w obronie podstaw egzystencji Zarząd wzywa wszystkich członków Związku do czujności i posłuchu dla zarządzeń Prezydjum, tudzież do solidarności z resztą organizacyj zrzeszonych w C. K. P. celem przeprowadzenia ostatecznej i zdecydowanej walki o zasadniczą i wydatną poprawę bytu pracowników państwowych, tudzież o sprawiedliwe uregulowanie ich stosunków służbowch".

Następnie Sekretarz Związku kol. **Siadak** przedstawił zebranym szczegółowo obecny stan organizacyjny Związku, tak co do ilostanu członków, jak też prac poszczególnych Kół i Okręgów. Nad sprawozdaniem wywiązała się krótka dyskusja, w rezultacie której sprawozdanie przyjęto do wiadomości. Po sprawozdaniu organizacyjnem Skarbnik, kol. **Sommerfeldt** podał zebranym do wiadomości obecny stan finansowy Związku oraz zreferował budżet finansowy na rok 1928/29, pozatem podał do wiadomości projekt nowelizacji Kasy Odpraw Emerytalnych, opracowany przez Prezydjum.

Po szczegółowem przedyskutowaniu tych spraw przyjęto do wiadomości sprawozdanie finansowe oraz budżet, jak też nowelizację K. O. E. i postanowiono powyższe sprawy przekazać przyszłemu Walnemu Zjazdowi do uchwalenia.

Następnie obradowano nad sprawą zwołania dorocznego Walnego Zjazdu Delegatów. Zgodnie z uchwałą VII-go Walnego Zjazdu Delegatów w Wilnie uchwalono IX-ty Walny Zjazd zwołać do Warszawy w dn. 29, 30 i 31 lipca 1928 r. Po załatwieniu powyższego wysłuchano sprawozdania Głównej Komisji Rewizyjnej, z ramienia której zreferował dotychczasową gospodarkę finansową Prezydjum przewodniczący Komisji, kol. **Wierzbicki**, poczem po krótkiej dyskusji przyjęto sprawozdanie z gospodarki finansowej do wiadomości. Nastepnie po uchwaleniu szeregu wniosków natury postulatowej oraz organizacyjnej posiedzenie po dwudniowych obradach zakończono.

WYSTĄPIENIA I INTERWENCJE PREZYDJUM.

Dnia 1.VI w M. K. w sprawie określenia czasu przyjęcia i zdania parowozu na 1½ godziny w Dyrekcjach Gdańskiej i Wileńskiej, kol. **Komorowski** i **Siadak.**

Dnia 4.VI w M. K. w sprawie niefachowców w DKP Kraków, kol. **Komorowski.**

Dnia 5.VI w DKP Warszawa, wydział Sanitarny w sprawie perjodycznych badań lekarskich w tejże Dyrekcji, kol. **Borkowski.**

Dnia 8.VI. Audjencja u p. Ministra Komunikacji (sprawozdanie oddzielne w tymże numerze) kol. **Borkowski** i **Komorowski.**

Dnia 8.VI w M. K. u p. Dyr. Dep. inż. Francka w sprawie ujednostajnienia sygnalizacji, pouczeń i egzaminów kol. **Borkowski** i **Komorowski.**

ZJAZDY, ZEBRANIA I ODCZYTY Z UDZIAŁEM CZŁONKÓW PREZYDJUM.

Dnia 3.VI. Otwarcie Kółka technicznego w Poznaniu. Odcyt inż. **Kruszewskiego.** Ob. kol. **Siadak.**

Dnia 7.VI. Doroczne zebranie CKP. Ob. kol. **Borkowski, Komorowski** i **Siadak.**

Dnia 8.VI. Posiedzenie Zarządu koła Lwów w sprawie nabycia nieruchomości. Ob. kol. **Siadak.**

Dnia 8.VI. Posiedzenie Zarządu Okręg. w Krakowie w sprawie nabycia nieruchomości. Obecny **Dr. Żuniak.**

Dnia 10.VI. Wiec pracowników Państw. w Krakowie. Obecny **Dr. Żuniak.**

Dnia 11.VI. Interwencja w DKP Wilno w sprawach dyscypl. Obecni kol. **Borkowski** i **Dr. Żuniak.**

Dnia 12, 13, 14 — V. DKP Wilno, Sprawa dyscypl. kol Perkowskiego z Mołodeczna, Obecny kol. **Borkowski.**

KRAKÓW.

WIELKI WIEC PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH.

Dnia 10 czerwca 1928 r. odbył się w Krakowie w ogrodzie domu Z.Z.K. przy ul. Warszawskiej, wielki wiec pracowników Państwowych, zwołany z inicjatywy Cenntralnej Komisji Porozumiewawczej Związków Pracowników Państwowych. Wiec zgromadził około 2.000 uczestników, należących do Związków pocztowców, kolejarzy, nauczycieli i urzędników administracyjnych i t. d. Przewodniczył wiecowi Prezes Okręgu Z. Z. K. kol. Bator. W skład Prezydjum wchodzili reprezentanci zarówno organizujących wiec m. in. z ramienia Z.Z.M. wiceprezes Związku kol. **Spyt.**

Przewodniczący kol. Bator, zagaiwszy wiec, powołał przybyłych gości w osobach: Wicemarszałka Sejmu i przewodniczącego Z P. P. S. posła **D-ra Marka.** posłów **Grylowskiego** i **Stańczyka,** Prezesa CKP prof. D-ra **H. Raabego,** tudzież delegata Centrali Z. Z. M. red. Dr. **Żuniaka,** poczem udzielił głosu Prezesowi CKP prof. D-rowi Raabemu, który w dłuższem rzeczowem i głęboko ujętem przemówieniu zobrazował obecny stan sprawy pracowniczej i omówił bezskuteczne, jak dotąd, wysiłki CKP, zmierzające do uzyskania dla prac państw. 25-proc. podwyżki, stwierdzając, iż wobec odmownej postawy rządu i niechętnego a niekiedy wręcz wrogiego stosunku większości stronnictw politycznych z rządową „Jedynką" na czele, pracownicy liczyć mogą tylko na własne siły.

Z kolei przemawiali: kol. **Kornecki,** imieniem pocztowców, kol. **Wilkoń** imieniem Z. Z. K., **Dr. Żuniak** imieniem Z. Z. M., poczem zabrał głos Wicemarszałek, pos. **Dr. Marek,** który w dłuższem, świetnem, pełnem głębokich myśli i wskazań przemówieniu omówił całokształt obecnych stosunków politycznych i gospodarczych. Przyczyna niepowodzeń i klęsk pracowników państwowych na terenie rządu i Sejmu, leży w rządowej polityce gospodarczej, która idzie po linji interesów wielkiego kapitału i obszarników. Dopóki ten stan rzeczy nie zmieni się, dopóki arystokracja, konserwatyści i fabrykanci będą mieli wpływ decydujący, dopóty pracownicy państwowi na pełne zwycięstwo słusznej swojej sprawy liczyć nie mogą.

Ostatni przemawiał poseł **Stańczyk** imieniem Komisji Klasowych Związków Zawodowych, oświadczając, iż zorganizowany świat pracy oparty o ideologję klasową, stanie w razie potrzeby u boku organizacji pracowniczych, walczących o prawo do życia.

Wiec uchwalił jednogłośnie rezolucję przedłożoną przez Prezydjum, a będącą w głównych zarysach powtórzeniem rezolucji uchwalonej na posiedzeniu CKP w dniu 25 maja b. r.

•

Okręgowa Komisja Porozumiewawcza Z. P. P. w Krakowie. Podjęta przez CKP. akcja wiecowa w związku z walką o zwyżkę uposażeń doprowadziła do utworzenia okręgowych i lokalnych Komisyj Porozumiewawczych w szeregu miejscowości. Pierwszy utworzył taką Komisję Kraków

STAN MAJĄTKOWY

ZAWODOWEGO ZWIĄZKU MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH W POLSCE

w dn. 31. XII. 1927 r.

Stan czynny.

1. Kasa		14.888.81
2. Banki.		
P. K. O. konto czekowe	19.683.76	
„ „ oszcz.	201.833.13	221.516.89
3. Nieruchomości		779.281.81
4. Ruchomości		16.275.—
5. Dłużnicy.		
Okręgi i Koła za pożyczki	65.955.72	
„ i Koła à c. % %	482.52	
Różni	61.516.53	127.954.77
6. Weksle w portfelu		6.420.—
		1.166.337.28

Stan bierny.

1. Fundusz Rezerwowy		98.717.24
2. „ Pośmiertny		117.999.47
3. „ Domu Własnego		178.825.05
4. „ Odpraw Emerytalnych		335.436.94
5. „ Inwestycyjny		132.798.83
6. Wierzyciele.		
Okręgi i Koła za nal. % %	11.266.60	
Różni	52.886.67	64.153.27
7. Długi hipoteczne		238.406.48
		1.166.337.28

Skarbnik Zw.
(—) *Sommerfeldt.*

Prezes Zw.
(—) *Borkowski.*

Komisja Rewizyjna: Z. Z. M.

Przewodniczący (—) *Wierzbicki.*
Czł. (—) *Kozarzewski.*
„ (—) *Majlich.*

i w kilka dni zorganizował imponujący wiec Prac. Państw., z którego sprawozdanie zdaliśmy wyżej.

Z konstytucyjnego posiedzenia Komisji Porozumiewawczej w Krakowie nadesłało nam Prezydjum tejże następujący komunikat:

Dnia 6 czerwca b. r. odbyło się w Krakowie posiedzenie delegatów Związków Zawodowych pracowników państwowych, na którem rozpatrywano kwestję uposażenia pracowników państwowych, zastanawiano się nad akcją C.K.P.P. i omawiano sprawy organizacyjne.

W posiedzeniu brali udział delegaci Związku Zaw. Nauczycieli Szkół Powszechnych, Stowarzyszenia Urzędników Państwowych (S.U.P.), Związku Zawodowego Pracowników Poczt i Telegrafu, Związku Niższych Pracowników Państwowych, Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych i Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych.

Po omówieniu wyżej podanych spraw, posiedzenie uchwaliło:

1) Komisja Porozumiewawcza Związków Zawodowych Pracowników Państwowych w Krakowie akceptuje w zupełności akcję Centralnej Komisji Porozumiewawczej Związków Zawodowych Pracowników Państwowych o poprawę bytu szerokich rzesz pracowników państwowych i solidaryzuje się z deklaracją tejże.

2) Komisja postanawia odbyć wspólny wiec Pracowników Państwowych w dniu 10 czerwca 1928 r.

Przy punkcie „sprawy organizacyjne", wyłoniono na rok bieżący skład Komisji Porozumiewawczej w osobach:

Przewodniczący — Bator Rudolf, del. Z. Z. K.,

II Przewodniczący — Ciężopka Jan, del. Z. N. S. P.,

III Przewodniczący — Korman, del. Z. P. P. i T.,

Sekretarz — Wilkoń R. del. Z. Z. K.,

II Sekretarz — Szymonek, del. Z. Z. M.,

Dalsi członkowie Komisji: Markowski, del. S. U. P., Kruczek, del. S. U. P., Łabuzek, del. Z. N. P. P., Frysztak, del. Z. P. P. i T.

Uznając w całej pełni doniosłe znaczenie konsolidacji wysiłków prac. państw. nietylko w Warszawie, lecz również i na prowincji, życzymy nowej instytucji pomyślnego rozwoju.

WARSZAWA.

Zjazd okręgowy Z. Z. M. W dniach 29 i 30 kwietnia r. b. odbył się w Warszawie w lokalu Zarządu Głównego Z. Z. M. Zjazd Okręgu Warszawskiego Z. Z. M.

W zjeździe wzięli udział: Prezydjum Z. Z. M. w pełnym składzie oraz zarząd Okręgowy, delegaci ze wszystkich kół miejscowych Okręgu z wyjątkiem Kół Sompolno i Maczki.

Przewodniczył na Zjeździe Prezes Okr. kol. **Lisiewicz,** obowiązki sekretarza pełnił kol. **Jaworski.**

Kasa główna

Zawodowego Związku Maszynistów Kolejowych w Polsce wypłaciła od 1. V. do 31. V. 1928 r. tytułem zapomóg następujące sumy:

Imię i nazwisko	Koło	Rodzaj świadczenia	Suma
OKRĘG WARSZAWSKI.			
Biskup A.	Piotrków	Zapom. Pośmiertna	650,—
Chromiński A.	Warsz. Gł.	Odprawa Emeryt.	1.000,—
Petrykowski F.	„ -Praga	„ „	1.000,—
Kostka R.	Sosnowiec	„ „	976,—
Grytta W.	„	„ „	1.000,—
Marszałkowski J.	„	„ „	1.000,—
Jędrzejczak J.	Kutno	„ „	1.000,—
Mędrzycki A.	Ostrołęka	„ „	1.000,—
Jakubowski W.	Warsz. Wsch.	Zapomoga choròb	56,—
Łuniewski M.	„ „	„ „	68,—
Maciejewski M.	„ Gd.	„ „	52,—
Gawroński A.	„ „	„ „	66,—
Kwieciński St.	„ Gł.	„ „	184,—
Kamiński J.	„ „	„ „	74,—
Błaszczyk B.	Częstochowa	„ „	64,—
Milewski C.	Sosnowiec	„ „	92,—
Brzozowski A.	Warsz. Praga	„ „	32,—
Laczkowski H.	„ „	„ „	86,—
Pyda K.	Łódź-Kal.	„ „	42,—
Bartmański A.	Łazy	„ „	64,—
Nadolski J.	Kutno	„ „	124,—
Jędrzejczak J.	Kutno	„ „	120,—
Wojs F.	Ostrołęka	„ „	64,—
Hoffman A.	„	„ „	80,—
Banaszkiewicz M.	Warsz. Gł.	Obrona prawna	150,—
Kędzierski B.	Sompolno	„ „	17,60
Wojciechowski B.	„	„ „	17,65
Kuras W.	Częstochowa	„ „	35,50
Kaczorowski St.	Warsz. Praga	„ „	17,75
Swoboda St.	„ „	„ „	17.75
Pałasiński W.	Łódź-Kal.	„ „	50,—
Szadkowski W.	Piotrków	„ „	23.50
OKRĘG RADOMSKI.			
Rzepnicki W.	Kowel	Odprawa Emeryt.	1.000,—
Angielus J.	Zdołbunów	à c. „ „	100,—
Krot M.	Sarny	„ „	970,—
Owczarski R.	Kielce	Zapomoga choròb	58,—
Buksiński St.	Chełm	„ „	184,—
Zieliński B.	Lublin	„ „	74,—
Masson M.	Zdołbunów	„ „	84,—
Slązak C.	Skarżysko	Obrona prawna	35,25
OKRĘG WILEŃSKI.			
Wielik A.	Wilno	Odprawa emeryt.	978,—
Mordusiewicz E.	Brześć n/B.	„ „	1.000,—
Iljin K.	Baranowicze	Zapomoga choròb.	54,—
Tuzin I.	„	„ „	64,—
Kuszelewski B.	Wołkowysk	„ „	184,—
Poniatowski A.	„	„ „	16,—
Giedrojć W.	„	„ „	68,—
Bogdanowicz S.	„	Obrona prawna	94,—
Byczkowski M.	Mołodeczno	„ „	35,25
OKRĘG POZNAŃSKI.			
Smydra R.	Jarocin	Zapomoga chorob.	76,—
Stachowiak F.	Zbąszyń	„ „	88,—
OKRĘG GDAŃSKI.			
Bielecki F.	Tczew	Odprawa Emeryt.	1.000,—
Paradowski	„	Zapomoga chorob.	156,—
Zorański J.	„	„ „	26,
Znaniecki F	„	„ „	42,—
Jastrzębski B.	Toruń	„ „	70,—
Milewski K.	Grudziądz	„ „	80,—
Krenk M.	Kościerzyna	„ „	64,—
Ceciuch W.	„	„ „	60,—
Jagła J.	Tczew	Obrona prawna	47,—
OKRĘG KATOWICKI.			
Cesarz J.	Tarn.-Góry	Odprawa Emeryt.	928,—
Przyłucki J.	Mysłowice	„ „	1.000,—
Roncoszek J.	„	„ „	1.000,—
Skupiń K.	Szopienice	„ „	1.000,—
Ziaja P.	Katowice	Zapomoga chorob.	12,—
Kolloch P.	Tarn.-Góry	„ „	54,—
Klimczak J.	Szopienice	„ „	162,—
OKRĘG KRAKOWSKI.			
Sumera W.	Kraków	Odprawa Emeryt.	1.000,—
Mazurkiewicz J.	„	„ „	1.000,—
Jakliński J.	„ Pł.	„ „	1.000,—
Jagiełło J.	Trzebinia	„ „	1.000,—
Harliczek J.	Kraków	Zapomoga chorob.	80,—
Stachowicz M.	„	„ „	50,—

Imię i nazwisko	Koło	Rodzaj świadczenia	Suma
Hartwick K.	Kraków	Zapomoga chorob.	52,—
Dudek J.	„ Pł.	„ „	184,—
Böhm W.	„ „	„ „	184,—
Klocek J.	„ „	„ „	80,—
Tylek W.	„ „	„ „	110,—
Paulat E.	Nowy Sącz	„ „	70,—
Stankowski F.	„ „	„ „	64,—
Łaczek W.	Sucha	„ „	10,—
Klassek A	Bielsko	„ „	40,—
Windisz A.	Dziedzice	„ „	28,—
Kumorek J.	Żywiec	„ „	38,—
Wojtarowicz	Jasło	„ „	60,—
Jagiełło J.	Trzebinia	„ „	90,—
Łaczek W.	Sucha	Obrona prawna	15,—
Kamiński A.	Dziedzice	„ „	422,—
OKRĘG LWOWSKI			
Szubert K.	Lwów	Zapom. pośmiertna	650,—
Tymicz K.	„	Odprawa emerytalna	1.000,—
Wałaszkiewicz J.	„	„ „	1.000,—
Zwezka J.	„	„ „	1.000,—
Mulicki S:	„	„ „	1.000,—
Zelechowski J.	„	„ „	1.000,—
Zawisza Fr.	Przemyśl	„ „	1.000,—
Żukowski J.	Rozwadów	„ „	1.000,—
Wałaszkiewicz J.	Lwów	Zapomoga chorob.	56,—
Kociński M.	„	„ „	98,—
Boraczek L.	„	„ „	184,—
Łabaziewicz J.	„	„ „	48,—
Antoniewicz J.	„	„ „	184,—
Micinowski S.	Przemyśl	„ „	62,—
Mazepa K	Stryj	„ „	82,—
Hernik K.	„	„ „	36,—
Swiejkowski T.	„	„ „	60,—
Znamirowski F.	Zagórz	„ „	56,—
Sadkowski J.	Sambor	„ „	60,—
Koczapski K.	Stryj	Obrona prawna	173,30
OKRĘG STANISŁAWOWSKI.			
Kuźniarz Fr.	Stanisławów	Zapomoga chorob.	74.—
Karaban J.	„	„ „	48.—
Kubas Fr.	Czortków	„ „	74,—
Ilnicki B.	Kołomyja	„ „	60,—
Karaban J.	Stanisławów	Obrona prawna	200,—
			34.869,55

Skarbnik Główny

(—) *Sommerfeldt*

Porządek obrad zawierał sprawozdanie z działalności Zarządu Okręgowego, sprawy organizacyjne i wolne wnioski.

Prezes Okręgu kol. **Lisiewicz** w sprawozdaniu swem zapoznał zebranych z działalnością Zarządu Okręgowego za okres 3 miesięczny w zakresie spraw postulatowych i organizacyjnych. Kol. **Jaworski** sekr. i skarb. omówił sprawę awansów i etatów przewidzianych na rok 1928/29. Wiceprezes Okr. kol. **Sawicki** wyjaśnił szczegółowo sprawę badań psychotechnicznych.

Po sprawozdaniu Zarządu Okręgowego wywiązała się dyskusja w której przemawiali koledzy: Ludwisiak, Kozaczkowski, Lewandowski, Godlewski, Gruszczyński, Popławski i Zielonka poruszając sprawy przepałów na przetokach, niewystarczającej normy smarów i t. p.

Prezes Związku kol.**Borkowski** w przemówieniu swem rozwinął tematy poruszone przez przedmówców, a więc sprawę przepałów i przesmarów — stawiając w sprawie tej wniosek wprowadzenia norm półrocznych t. j. letniej i zimowej, c się zaś tyczy pouczeń z przepisów ruchu i sygnalizacji proponując ustalenie programu.

W dalszym ciągu swego przemówienia Prezes Zw. zapoznał zebranych ze sprawą uposażeń maszynistów, stanem etatów na podstawie budżetu M. K. na rok 1928/29 sprawą umundurowania, poczem przeszedł do spraw organizacyjnych Związku. W tej części przemówienia omówił sprawę budowy domów zw. we Lwowie i Krakowie, projektowane i konieczne zmiany w K. O. E., a nakoniec warcholstwo niektórych członków Koła Skarżysko.

W wolnych wnioskach zdecydowano zniesienie Koła Aleksandrów z powodu tranzlokacji prawie wszystkich członków do Kutna, zlikwidowano 2 zatargi pomiędzy kolegami oraz zadecydowano zwołanie Zjazdu Okręgowego przed IX Walnym Zjazdem.

W drugim dniu Zjazdu t. j. 30.IV. Radca Prawny Związku dr. **Żuniak** wygłosił obszerny referat, ujmujący w interesującej formie podstawowe wiadomości z historji państwa i społeczeństwa, organizacyj zawodowych, ekonomji politycznej i prawa, przechodząc od tych dziedzin ogólnych na teren Związku Maszynistów. Następnie przedłożył metody pracy organizacyjnej, udzielił wskazówek o obowiązkach i stosunku związku do władz służbowych, urzędów i innych organizacyj.

Zjazd zamknięto o godz. 20-ej.

JASTRZĘBIE ZDRÓJ.

Zjazd Okręgu Katowickiego Z .Z. M. W dn. 17 maja r. b. odbył się w Domu Wypoczynkowym Z. Z. M. Jastrzębie Zdrój Zjazd Okręgu Katowickiego przy udziale Prezesa Zw. kol. **Borkowskiego,** Wicepr. kol. **Komorowskiego** i Radcy Prawn. Zw. kol. **Żuniaka.**

Obradom przewodniczył Prezes Okr. kol. **Sobczak,** sekretarzował kol. **Maas.**

Porządek obrad obejmował sprawozdanie Zarządu Okr., załatwienie spraw miejscowych, referaty Członków Zarządu Gł. i referat D-ra Żuniaka.

Stosownie do porządku obrad, Członkowie Zarządu Okręgowego zdali sprawozdania ze swej działalności za okres od ostatniego Zjazdu, poruszając przytem sprawy egzaminów, etatów, umundurowania, niefachowców i t. p.

Referat Prezesa Zw. kol. **Borkowskiego** wyjaśnił poruszone przez przedmówców sprawy drużyn parowozowych, omawiając ponadto cały szereg innych spraw ogólnych, jak uposażenie maszyn., wodrębnienie kolei, etaty, godzinowo-kilometrowe itp.

Po przerwie obiadowej p. dr. Żuniak wygłosił referat na temat organizacji Związkowej.

Zakończono Zjazd udzieleniem Zarządowi Głównemu pełnego uznania dla jego pracy.

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU OKRĘGOWEGO KATOWICKIEGO Z. Z. M.

za czas od 15.I.28 do 15.V.28

SPRAWY ORGANIZACYJNE.

Stan korespondencji przedstawia się za ten okres czasu jak następuje:

wyszło z Zarządu Okr.	listów	272
wpłynęło do Zarz. Okr.	„	313

Do DKP. wysłano wniosków:

w miesiącu styczniu	31.—
„ „ lutym	24.—
„ „ marcu	22.—
„ „ kwietniu	34.—
	126.—

Z powyżej wymienionych spraw załatwiono:

przychylnie	60.—
odmownie	7.—
w toku	57.—
odrzucono przez Zarz. Okręg. z powodu obrony przez inne Związki	2.—
do 15-go maja	15.—
	126.—

Konferencyj w DKP. było razem: 26.

W Oddz. Mechan. i Zarządzie Parowozowni 4.

W Izbie rzemieślniczej 6.

Zebrań zarządu Okręgowego było razem 3.

Wyjazdów na Zebrania do Kół miejsc. 7.

KIELCE.

Zjazd Okręgowy. W dniu 8.V.28 r. odbył się w Kielcach Zjazd Prezesów Okręgu Radomskiego.

Zjazd powyższy miał na celu opracowanie memorjału do Dyrekcji K. P. i przygotowanie wystąpienia w sprawach:

1) awansów maszynistów i pom. maszynistów oraz przywrócenia zdegradowanym uprzednio posiadanych stanowisk;

2) emerytowania pracowników posiadających już pełną wysługę lat;

3) przyśpieszenia wypłaty różnicy godzinowo-kilometrowego za okres od listopada 27 r. do kwietnia 28 r.

4) przydziału mieszkań służbowych w przepisanej ilości, oraz doprowadzenia do należytego stanu pokojów noclegowych w ogólności, a w szczególności w parowozowni Rozwadów, Łuniniec i Katowice;

5) przymusowych tranzlokacji;

6) wypłaty djet drużynom parowozowym pełniącym stale służbę poza miejscem stałego zamieszkania;

7) Podwyższenia normy węglowej dla parowozów obsługujących pociągi zbiorcze i krótkie przestrzenie;

8) podwyższenie normy smarów;

9) umundurowanie dla dyspozytorów parowozowni;

10) powoływania na kursa według listy starszeństwa z przedłużeniem czasokresu trwania tych kursów dla etat. pom. maszyn. nie posiadających świadectw szkolnych;

11) wypłaty djet dla pom. maszynistów (kursistów) na wzór Dyr. Warszawskiej;

12) uregulowanie stosunków w parowozowni Dęblin co do wypłacania poborów drużynom parow. w wyznaczonym terminie i uruchomienia tamże łaźni;

13) budowy obrotnic na stacjach Ostrowiec i Mohylany, oraz wyznaczenia wodolewów na stacjach zasilających parowozy w wodę.

Delegacja złożona z kolegów **Żebra, Michniewskiego** i **Okrzesika** oraz **Prezesów Kół** odbyła na powyższe tematy konferencję z panem Dyr. Wydziału Mechanicznego i p. Prezesem Dyrekcji, otrzymując na pierwszą z wyszczególnionych wyżej sprawach odrazu ustną odpowiedź, iż:

„przeszeregowania do 9-ej i 8-ej grupy uposażeniowej nie mogą nastąpić z powodu braku kredytów, nastąpi jedynie przeszeregowanie do 10-ej grupy uposażeniowej w ilości 22-ch, oraz 23-ch maszynistów na całą dyrekcję otrzyma etaty".

KATOWICE.

Zjazd Okręgowy Sekcji Dyspozytorów. W dniu 7 czerwca r. b. odbył się w Katowicach przy udziale Prezesa Okręgu Z. Z. M. kol. **Sobczaka** i Prezesa Sekcji Dyspozytorów kol. **Lisowskiego** Zjazd dyspozytorów Okręgu Katowickiego.

Na Zjeździe powyższym po zagajeniu obrad przez Przewodniczącego Okr. Sekc. Dysp. kol. **Gajdę**, Prezes Sekcji Dyspozytorów kol. Lisowski zdał szczegółowe sprawozdanie ze swej działalności w Związku dla dobra dyspozytorów, omawiając dzieje sekcji dysp. od chwili jej założenia do ostatnich czasów. Ponadto wyjaśnił sprawę zaszeregowania, ryczałtów, wynagrodzenia za służbę nocną, jak również i sprawę maszynistów instruktorów.

W czasie dyskusji nad sprawozdaniem zabrał głos kol. **Woźnica,** dziękując kol. Lisowskiemu za starania w kierunku polepszenia bytu dyspozytorów i stawiając wniosek o uchwalenie uznania dla kol. Lisowskiego. Zdanie kolegi Woźnicy podzielili jednogłośnie pozostali koledzy, uchwalając ponadto głosować za kol. Lisowskim na Wszechpolskim Walnym Zjeździe.

PRZEPROSZENIE.

Dnia 21.V.28 r. obraziłem słownie kolegę masz. Józefa Sznaidlera, którego tą drogą przepraszam.

Charkiewicz Karol
maszynista Parow. Kraków.

*

ZAMIANY.

Pomocnik maszynisty I klasy z prawem kierowania parowozem, Kwiatkowski Jan, parowozownia **Warszawa Główna osobowa,** — zamieni się z kolegą na równorzędnem stanowisku w parowozowni **Piotrków.**

Zgłoszenia należy nadsyłać p. a.: Warszawa, Przyokopowa Nr. 9 m. 31.

Eugenjusz Hander pomocnik maszynisty I kl. w **Złoczowie** zamieni swoje miejsce służbowe z kolegą na równorzędnem stanowisku parowozowni **Stryj.**

Zapewnione mieszkanie skarbowe, składające się z 3-ch pokojów i kuchni oraz dużego ogrodu warzywnego.

Zgłoszenia uprasza się nadsyłać p. a.: **Złoczów,** Domki kolejowe.

Wydawca: **Zaw. Związek Maszyn. Kolej.** Red. odpow.: **Henryk Sommerfeldt.**

Zakł. Druk. F. Wyszyński i S-ka Warszawa, Warecka 15.